



ת"פ 63575/01/22 - מדינת ישראל נגד אושרי יונה (עציר)

בית משפט השלום באילת

ת"פ 63575-01-22 מדינת ישראל נ' יונה(עציר)

בפני כבוד השופט שי ברגר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דרור אקלר

המאשימה

נגד

אושרי יונה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד קובי בלבן

הנאשם

הכרעת דין

מבוא:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שלושה אישומים ומייחס לו עבירות של **סחר בסמים מסוכנים (8 עבירות)**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), **החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים, **והפרעת שוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. **לפי המתואר בכתוב האישום (חלק הכללי)**, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם ביחידת דיור בכתובת 249 באילת (להלן: הדירה), מכר מדירה זו או בסמוך אליה סם מסוכן מסוג קוקאין, כמפורט להלן.
3. **לפי המתואר באישום הראשון**, ביום 13.1.22 בסמוך לשעה 20:35, בשדרות התמרים סמוך למ.ד.א אילת מכר הנאשם למר אירקלי רפי בר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.2379 גרם נטו וקיבל לידיו בתמורה סכום כספי שאינו ידוע במדויק למאשימה. במעשיו לעיל סחר הנאשם בסם מסוכן ללא היתר או רישיון מאת המנהל.
4. **לפי המתואר באישום השני**, ביום 16.1.22 בסמוך לשעה 11:00, ברח' יעלים באילת, סמוך לדירת הנאשם, הבחין השוטר שאול רולינגר בנאשם וקרא לעברו "עצור משטרה". בתגובה, הסתובב הנאשם וניסה להימלט. השוטר שאול אחז במעילו, אך הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתו, והשוטר נאלץ להשתמש בכוח סביר



על מנת לעצור אותו. לאחר מעצרו, בוצע חיפוש כדין בביתו של הנאשם, במהלכו נמצאו: ₪ 3,400 במזומן, 480 יורו, 1,000 דולר, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.4181 גרם נטו. בזמן שהשוטרים ביצעו את החיפוש בדירה, ניסה הנאשם לברוח ממנה, בכך שיצא בריצה מהדלת, ניסה לנעול אותה, אך נתפס על ידי השוטרים. במעשיו לעיל, החזיק הנאשם בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר או רישיון מאת המנהל, וכן הפריע לשוטרים במהלך ביצוע תפקידם כדין.

5. **לפי המתואר באישום השלישי**, מידי יום, בין התאריכים 9-15.1.22 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, מכר הנאשם מדירתו למר ולדימיר מוטורין סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.2 גרם נטו לכל עסקה, וקיבל לידי בתמורה סך של 200-500 ₪. במעשיו לעיל סחר הנאשם בסם מסוכן ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

המענה לכתב האישום וזירת המחלוקת:

6. **במענה לכתב האישום** במסגרת הדיון שהתקיים ביום 11.4.22, השיב הנאשם כדלקמן:

ביחס לחלק הכללי - אישר הנאשם את כתובת מגוריו אך כפר בכך שמכר משם סמים.

ביחס לאישומים הראשון והשלישי - כפר הנאשם בכלל סעיפי האישום.

ביחס לאישום השני - אישר הנאשם כי היה נוכח בזמן ובמקום המצוינים בכתב האישום, אך כפר כי השוטרים קראו לעברו "עצור משטרה, וטען כי ניסה לברוח והתנגד משום שלא ידע כי מדובר בשוטרים. בנוגע למה שנתפס במהלך החיפוש, אישר את סכומי הכסף שנתפסו, פרט לכך שטען כי נתפס סך של 100 דולר ולא 1,000 דולר, וכן אישר כי נתפס סם, אך כפר מחוסר ידיעה בכמות, הנאשם לא ציין במענה באם הסם הוחזק לצריכתו העצמית, הנאשם כפר בניסיון בריחה במהלך החיפוש.

תמצית פרשת התביעה:

7. מטעם התביעה העידו: **ע/ת1** השוטר לורן דבורה, **ע/ת2** השוטר דולב חזן, **ע/ת3** מר אירקלי רפי בר, **ע/ת4** השוטר שאול רולינגר, **ע/ת5** מר ולדימיר מוטורין, **ע/ת6** השוטר אגיד פוארסה.

8. כמו כן, הוגשו מטעם התביעה המוצגים שלהלן: **ת/1** תעודת חיסיון מיום 22.02.2022, **ת/2** מזכר של השוטרת מרים חנונה מיום 25.01.2022 בשעה 18:58, **ת/2א** דיסק שנצרב על ידי השוטרת מרים חנונה **ת/3** מזכר של השוטרת מרים חנונה מיום 25.01.2022 בשעה 19:20 ובצמוד לו דיסק, **ת/4** דיסק מיום 18.01.2022 שנערך על ידי אורן קן, **ת/5** טופס הודעה על זכויות חשוד בחקירה מיום 16.01.2022, **ת/6** חקירת הנאשם מיום 16.01.2022 בשעה 20:17, **ת/7** טופס הודעה על זכויות חשוד בחקירה מיום 25.01.2022 בשעה 16:40, **ת/8** חקירת הנאשם + פלט שיחות טלפון מיום 25.01.2022 בשעה 17:05, **ת/9**



טופס הודעה על זכויות חשוד מיום 26.01.2022 בשעה 13:15, **ת/10** חקירת הנאשם מיום 26.01.2022 בשעה 13:14, **ת/11** חוות דעת סם מיום 23.01.2022, **ת/12** טופס קבלת מוצגים לבדיקה מיום 19.01.2022, **ת/13** חוות דעת סם מיום 21.01.2022, **ת/14** טופס קבלת מוצגים לבדיקה מיום 26.01.2022, **ת/15** דו"ח שרשרת סם, **ת/16** מזכר מיום 25.01.2022 שנערך על ידי השוטר חן אלון, **ת/17** מזכר מיום 19.01.2022 שנערך על ידי השוטר עמי פרץ, **ת/18** מזכר מיום 25.01.2022 שנערך על ידי השוטר גדי דסטה, **ת/19** מזכר מיום 25.01.2022 שנערך על ידי השוטרת מיה מאירי, **ת/20** דו"ח שרשרת סם מיום 13.01.2022, **ת/21** לוח תצלומים שנערך על ידי השוטר משה ניסים ביום 14.01.2022, **ת/22** דו"ח פעולה מיום 13.01.2022 שנערך על ידי השוטר נדב ברלינר, **ת/23** דו"ח פעולה מיום 13.01.2022 שנערך על ידי השוטר יוני ממוקה, **ת/24** דו"ח פעולה מיום 26.01.2022 שנערך על ידי השוטר עדן מרקו, **ת/25** מזכר מיום 26.01.2022 שנערך על ידי השוטרת מרים חנונה, **ת/26** מזכר מיום 25.01.2022 שנערך על ידי השוטרת מרים חנונה, **ת/27** דו"ח פעולה - חדירה למכשיר סלולרי מיום 18.01.2022 + פלט שיחות, **ת/28** מזכר מיום 19.01.2022 שנערך על ידי השוטר אביעד דהרי, **ת/29** מזכר מיום 19.01.2022 + 5 לוחות תצלומים שנערך על ידי איליה גולדין ואביעד דהרי, **ת/30** לוח תצלומים הכולל 4 דפי תצלום - מסומן כ"ו בתיק החקירה ונערך על ידי אביעד דהרי, **ת/31** דו"ח פעולה מיום 16.01.2022 שנערך על ידי השוטר עדן מרקו, **ת/32** לוח תצלומים שנערך על ידי השוטרת שני מור יוסף, **ת/33** מזכר מיום 21.01.2022 שנערך על ידי השוטר מקסים קולסניקוב, **ת/34** דו"ח תצפית מיום 14.01.2022, **ת/35** דו"ח חיפוש מיום 16.01.2022, **ת/37** דו"ח עיכוב מיום 13.01.2022, **ת/38** דו"ח שרשרת סם מיום 16.01.2022 בשעה 15:57, **ת/39** דו"ח שרשרת סם מיום 16.01.2022 בשעה 16:01, **ת/40** דו"ח שרשרת סם מיום 16.01.2022 בשעה 16:00.

9. **עת/1** השוטר לורן דבורה, תיאר בעדותו בבית המשפט, כי במהלך כמה ימים בוצעה על ידי השוטרים תצפית לעבר ביתו של הנאשם, וכי הוא זיהה אותו יוצא מספר פעמים מביתו וחוזר אל הבית למשך מספר דקות, ודיווח על כך לצוות הבילוש. בהמשך, העיד כי ביום האחרון של התצפית, לאחר מעצרו של הנאשם הצטרף לחיפוש בביתו, במהלכו בעת ששמר על הנאשם, החל הנאשם בריצה אל מחוץ לבית ואף ניסה לנעול אותו ואת השוטר עדן בביתו.

10. **עת/2** השוטר דולב חזן, תיאר בעדותו בבית המשפט, כי במהלך פעילות על תחנת סמים על החשוד אושרי יונה, התצפית דיווחה מספר פעמים שהיא ראתה את הנאשם נכנס ויוצא מביתו. בסביבות 20:35 התצפית דיווחה שמזהה את הנאשם יוצא את ביתו אל מאחורי מתנ"ס יעלים, שם זוהה מפגש בין הנאשם למר אירקלי במהלכו התעסקו במשהו עם הידיים. בהמשך תיאר כי עיכב את מר אירקלי ונתפס אצלו חומר חשוד כסם וטלפון נייד.

11. **עת/3** מר אירקלי רפי בר, תיאר בעדותו בבית המשפט, כי במועד האירוע קנה סם מסוג קוקאין בתמורה ל-200 ₪. עוד העיד, כי משתמש בסמים ויש לו בעיית זיכרון ואינו מכיר את הנאשם או זוכר פרטים אודותיו וכן העיד שמיד לאחר שקנה את הסם נעצר על ידי השוטרים.

12. **עת/4** השוטר שאול רולינגר, תיאר בעדותו בבית המשפט, כי במהלך תצפית לעבר הבית של הנאשם,



התצפיתן דווח שהוא יוצא מכיוון הבית לרחוב יעלים והוא הגיע לשם וזיהה אותו כ-2-3 מטרים ממנו, ואמר לו "עצור משטרה", אך הנאשם הסתובב וניסה להתחמק ממנו, תוך שהוציא את יד שמאל שלו שהייתה במעיל, ונראה היה שהכניס משהו לפה ובלע אותו. לאחר מכן העיד כי תפס במעילו ואמר לו "עמוד, משטרה", אך הוא המשיך להתנגד, ולכן העד בעט לו ברגליים עד שנפל ותפס בידיו. לאחר מכן, לדבריו, הגיעו למקום שוטרים נוספים והודיעו לנאשם על מעצרו, ובהמשך, בוצע חיפוש בביתו של הנאשם, שם נתפסו מספר מוצגים, בהם סמים.

13. **ע/5** מר ולדימיר מוטורין, בעדותו בבית המשפט, מסר עדות שונה מעדותו במשטרה, כך למשל מסר כי קנה רק פעם אחת סמים מאת הסוחר, על אף שבחקירתו במשטרה מסר שקנה בכל יום באותו שבוע מסוחר הסמים, וכן בהודעתו במשטרה הוא זיהה את הנאשם כמי שמכר לו סמים מסוכנים, בניגוד לעדותו בבית המשפט, ולכן לבקשת המאשימה הוכרז כעד עוין.

14. **ע/6** השוטר אגיד פוארסה, תיאר בעדותו בבית המשפט, כי לאחר ביצוע סריקה בסמוך לכתובת 249 באילת, זיהה את השוטר שאול רולינגר יחד עם מר ולדימיר מוטורין שעלה לגביו חשד להחזקת סמים, והוא ניגש למקום יחד עם השוטר דולב חזן על מנת לסייע. לדבריו, מר ולדימיר מוטורין תושאל במקום לגבי תכולת התיק שלו, שכללה ביגוד חדש, והוא מסר כי הוא מביא את הבגדים למישהו בשכונה ובתמורה מקבל סמים והצביע על הבית שבכתובת 249 באילת.

15. **ע/7** השוטרת שני לוי, מסרה בעדותה בבית המשפט, כי חקרה את החשוד ולדימיר מוטורין, אשר במהלך החקירה זיהה את הנאשם בתמונה שהיא הציגה לו וטען כי הנאשם הוא זה שמכר לו את הסמים וכי הוא פגש בו מספר פעמים בשבוע האחרון. בנוסף, ציינה העדה שהעד מסר הודעה במשטרה מרצונו הטוב והחופשי וללא שהופעל עליו לחץ.

תמצית פרשת ההגנה:

16. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן, הוגשה מטעם ההגנה נ/1 התמונה של הנאשם שהוצגה למר ולדימיר מוטורין בחקירה.

17. הנאשם, בעדותו בבית המשפט, העיד כי איננו מכיר את מר ולדימיר מוטורין ומעולם לא פגש בו, וכי ההיכרות שלו עם מר רפי איקרילי נסבה סביב הרצון של הנאשם לקנות אופניים ממר אירקלי, הנאשם העיד שלא מכר למר אירקלי סמים. הנאשם אישר כי השתמש באפליקציית טלגרם אך הכחיש כי עסק בסחר בסמים והכחיש שההודעות שיוחסו לו נשלחו על ידו.

סיכומי הצדדים:



18. **המאשימה** בסיכומיה ביקשה מבית המשפט להורות על הרשעתו של הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום. לשיטת המאשימה, הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם סחר בסמים מסוכנים מסוג קוקאין ב-8 הזדמנויות שונות, החזיק בדירתו בסם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכתו העצמית וכן הפריע לשוטרים רולינגר, דבורה ומרקו כשהם ממלאים תפקידם כדין.

19. לטענת המאשימה, שלל גרסאותיו של הנאשם החל מחקירותיו במשטרה ועד עדותו בבית המשפט היו מופרכות, תשובותיו מתחמקות ומלאות סתירות פנימיות ולא הגיוניות, והנאשם הציג מספר גרסאות שכל מטרתן הייתה להסתיר את האמת ולהרחיקו מעצם ביצוע העבירה, דבר העולה כדי חיזוק ואף סיוע לכלל הראיות העומדות נגדו.

20. המאשימה טענה כי הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכתו העצמית, וכן טענה כי על אף שהנאשם טען כי הסמים הוחזקו לצריכתו העצמית, הוא לא הצליח לסתור את החזקה הקבועה בעניין זה, וכן מחומר הראיות שהוגש לבית המשפט עולה כי הנאשם סחר בסמים מסוכנים מסוג קוקאין בכמויות דומות.

21. המאשימה טענה כי הנאשם סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין אל מול מר אירקלי, וזאת לטענתה בהתבסס על דוחות השוטרים אשר ביצעו על מר אירקלי ועל הנאשם תצפית, על עדותו של מר אירקלי וכן על עדות הנאשם.

22. המאשימה טענה כי הנאשם סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין אל מול מר מוטורין, וזאת לטענתה בהתבסס על הודעתו של מר מוטורין במשטרה, וחרף עדותו העוינת בבית המשפט, כשלטענתה יש להעדיף את אמרתו במשטרה, בהתאם לסעיף 10א' (ג) לפקודת הראיות, וכן בהתבסס על תיאורו של מר מוטורין את הנאשם, את ביתו ואת הצורה שבה ארז את הסמים, שהינם בגדר "פרטים מיוחדים מסבכים", שיכולים לשמש כסיוע לראיות התביעה.

23. המאשימה טענה כשהנאשם ניסה לברוח הן מהשוטר רולינגר במעמד תפיסתו, והן מהשוטרים ממרקו ודבורה במעמד החיפוש, וזאת בכוונה להפריע להם כשהם ממלאים תפקידם כדין, וכי התנהגותו של הנאשם מהווה סיוע הן לעבירת ההפרעה והן לעבירת הסחר, והוסיפה כי על אף שהנאשם טען כי ניסה להימלט משום שלא ידע כי מדובר בשוטרים, הנאשם לא הכחיש את עדויות השוטרים ודוח הפעולה בעניין, ונראה כי הנאשם זנח טענתו זו.

24. המאשימה טענה כי מחומר הראיות שהוגש לבית המשפט עולות תוספות ראייתיות מסוג סיוע וחיזוק לבך שהנאשם סחר בסמים והחזיק בהם שלא לצריכתו העצמית, והפנתה לכך שהנאשם שהעיד על עצמו כמי שמתפרנס מהיד אל הפה החזיק כסף מזומן בסכום של ₪ 3,400 לצד כסף זר בסך 100 ו480 אירו מבלי שמסר הסבר לכך, הנאשם החזיק משקל אלקטרוני לצורך שקילת סמים מסוכנים והפצתם ועל הטלפון של הנאשם נמצאו ראיות רבות לכך שסחר בסמים מסוג קוקאין. בנוסף, טענה המאשימה כי סירובו של הנאשם למסור לחוקר את הסיסמה לטלפון הנייד שלו ולפתוח את הטלפון מהווה חיזוק לראיות התביעה, וכי כלל הסתירות שעלו במהלך עדותו של הנאשם במשפט מסבכות אותו ומהוות לכל הפחות חיזוק ואף סיוע לראיות



התביעה.

25. מנגד, **ההגנה** בסיכומיה ביקשה מבית המשפט להורות על זיכוי של הנאשם, כשליטתה, המאשימה לא הצליחה להוכיח מעל לכל ספק סביר את אשר ייחסה לנאשם בכתב האישום.

26. ההגנה פתחה את סכומיה בהתייחסותה לאישום השלישי, וטענה כי קיימות סתירות בעדות מר מוטורין בחקירתו במשטרה המעידות על אי הכרות מוקדמת שלו את הנאשם, כי למר מוטורין יש אינטרס מובהק למלט עצמו מהעבירה שביצע וזאת על ידי הפללת אחר, וכי גרסתו הינה גרסה חסרה שלא ניתן לבסס עליה הרשעה בפלילים.

27. ההגנה טענה כי לא ניתן לקשר את מר מוטורין לבית הנאשם, וכי למר מוטורין נערך תשאול כבר ליד בית הנאשם כי הוא חשוד שהוא מחזיק סמים והוא השתמש במידע שניתן לו בעיכוב זה בכדי לומר בחקירתו כי בא לקנות סמים וזאת על מנת למלט עצמו מעבירת הרכוש שלו. עוד טענה ההגנה, כי עדותו של מר מוטורין הינה עדות מלאה בסתירות המעלה שאלות באשר למהימנותו של העד וחקירתו הייתה מצומצמת עם מינימום פרטים.

28. ההגנה טענה כי החוקרת לוי לא ביצעה מסדר זיהוי כפי שהיה מתבקש לעשות במקרה של עד כמו מר מוטורין, המשתמש בסמים, בעל עבר פלילי, כאשר נתפס כחשוד בעבירה אחרת ובעל אינטרס מובהק למלט עצמו בעבירה בה הוא חשוד, וכי מדובר במחדל חקירה חמור.

29. ההגנה טענה כי טענות המאשימה באשר לעדויות מסבכות וייחודיות בעניין מר מוטורין, כי מדובר ברייה באפלה המשוללת כל יסוד.

30. ההגנה טענה ביחס לעבירת ההפרעה לשוטרים שיוחסה לנאשם, כי הנאשם לא ידע שמדובר בשוטרים, וניתן לראות בסרטוני החיפוש כי מדובר בבלשים שלא לבשו מדים אלא בגדים אזרחיים. בנוסף, לטענת ההגנה, השוטר רולינגר טען כי הוא זה שאיבטח את החשוד בכל החיפוש ולא מצא לציין, בחקירתו הנגדית בהתאם לדוח הפעולה שמילא, כל אירוע חריג, כגון ניסיון בריחה וניסיון נעילת השוטרים בדירה, כמו המתואר בכתב האישום, וכי גם עדותו של השוטר רולינגר והעדויות של השוטרים דבורה וחזן, אינם מעלים ספק ולו הקל ביותר, לכך כי לא היה ניסיון בריחה.

31. ביחס לאישום הראשון, ההגנה טענה כי אין עוררין כי התקיים מפגש בין מר אירקלי לבין הנאשם ביום 13.01.22, אך הנאשם נפגש עם מר אירקלי על מנת לשוחח על קניית אופנים, וכי אף אחד מהשוטרים שהיו עדים למפגש לא זיהו בבירור העברת סם וקבלת תמורה בעד אותו הסם. כן טענה ההגנה, כי על אף שמר אירקלי נתפס עם סם מסוג קוקאין בידו מיד לאחר שפגש את הנאשם, לא ניתן לקבוע מעל לכל ספק סביר כי מקורו של הסם נעוץ בנאשם, עוד טענה ההגנה שמר אירקלי ניסה למלט את עצמו מתפיסתו עם סם, אין לתת בו אמון ולא ניתן לקבוע כי לא היה עם הסם שאיתו נתפס מבעוד מועד.



32. ההגנה טענה כי הנאשם חיי חיים שוליים, מתמודד עם התמכרות קשה לסמים, אך אין בכך להוכיח כי סחר בסמים, וביחס לכסף שנתפס אצל הנאשם, טענה ההגנה כי מדובר בכספים שהיו ברשותו עוד לפני שהגיע לאילת, זאת ללא ידיעה מה מספרו המדויק של סכום הכספים אותם נשא עמו עוד מימיו כאשר היה מקבץ נדבות בבאר שבע.

דין והכרעה:

33. בדין הפלילי, מוטל נטל השכנוע על המאשימה והיא יוצאת חובתה כאשר יש בחומר הראיות כדי להוכיח את כל יסודות העבירה במידה שלמעלה מספק סביר. לאחר שהאזנתי לעדויות השונות שנשמעו בפניי, בחנתי את הראיות שהוצגו, התרשמתי מטענות הצדדים, מראיותיהם, ממכלול נסיבות העניין ומאותות האמת שנתגלו במהלך הדיון, הגעתי למסקנה ברורה ונקייה מספק סביר שניתן לקבוע ממצאים בדבר אשמתו של הנאשם במידת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי בכל אחד מהאישומים, כפי שיפורט להלן.

34. תחילה אדון בעבירות הסחר בסם, אשר יוחסו לנאשם במסגרת האישום הראשון והשלישי, ובהמשך, אדון בעבירת החזקת הסם שלא לשימוש עצמי וההפרעה לשוטר, שיוחסו לנאשם במסגרת האישום השני.

אישום ראשון - מכירת הסם לרפי אירקלי

35. הרשעת הנאשם באישום הראשון מבוססת על שילוב ראיות שהן: עדות הקונה ע.ת. 1 מר רפי אירקלי, עדויות השוטרים, וכן על דחיית גרסתו של הנאשם, שאינה מתיישבת עם יתר הראיות.

36. מר אירקלי ע.ת. 1 - העיד ביום 31.5.22, במסגרת עדותו ציין שבתאריך 13.1.22 בשעה 20:35 קנה מנת סם מאדם שאינו מכיר תמורת 200 ₪ (פרוטוקול מיום 31.5.22 עמ' 22 ש' 10-23). העד ציין שפגש את הסוחר פעם אחת, לא מכיר אותו, ולדבריו "**אם תעמידי אותו עכשיו אני לא יודע אם זה הוא, אני לא מכיר אותו**" (עמ' 23 ש' 5-7).

37. בהמשך העיד העד שבסמוך לאחר שקנה את הסם קפצו עליו השוטרים תפסו את הסם ולקחו אותו לתחנה.

" **איך שקניתי ישר קפצו עלי (עמ' 23 ש' 8-9), ובהמשך ציין "כן, איך שקיבלתי את השקית השוטרים קפצו עלי" (עמ' 23 ש' 22-23), זאת ועוד, בעת הנאשם נשאל אם ראה מה עשו עם מי שמכר לו את הסם השיב העד "לא הספקתי, הסתובבתי, הייתי עם הגב לכיוון הכביש ואז קפצו עלי שוטרים מאחורה ועצרו אותי" (עמ' 23 ש' 26-27).**



38. בניגוד לטענת הנאשם כאילו מדובר בהפללת שווא, העד ציין מספר פעמים בעדותו שאין לו היכרות קודמת עם הנאשם ואינו יכול לזהות אותו ובאותה נשימה ציין העד כי מיד עם קניית הסם קפצו עליו השוטרים.

39. עדות העד מתכתבת עם עדויות השוטרים מהן ניתן ללמוד שהייתה תצפית על הנאשם. הנאשם זוהה במפגש עם ע.ת. 1, זוהתה העברה של דבר מה, העד נעצר מיד ובסמוך לקניית הסם ונתפס ע"י הבלשים ונתפס אצלו סם כפי שיפורט להלן.

40. הבלש דולב חזן ע.ת. 2 - העיד ביום 31.5.22, על פי עדותו בתאריך 13.1.22 בשעה 20:35, עת היה בפעילות ביחד עם אחרים, הבחין בנאשם כשהוא לובש מעיל ארוך שחור עד הברכיים נפגש עם בחור שזוהה על ידי הבלש כע.ת. 1 מר אירקלי - (עמ' 14 ש' 13). העד ציין שראה את ע.ת. 1 נפגש עם הנאשם והם מתעסקים ביניהם משהו עם הידיים. העד צילם את המפגש בתמונת סטילס מהמכשיר הנייד שלו (ראה ת/36).

41. עוד עולה מעדותו של ע.ת. 2, שזה המתין באזור בית אלמוג ובעת שע.ת. 1 התקרב אליו " צעקתי משטרה וחבקתי אותו על מנת שלא יעלים ראיות.... ביד שלו היה חומר חשוד כסם שנדב תפס..." (עמ' 14 ש' 21-18) העד ציין כי היה בקשר עין רציף עם איקלי מרגע המפגש עם הנאשם ועד מעצרו, עוד הוסיף העד שמר אירקלי לא התעסק עם דבר עד שנעצר. (עמ' 19 ש' 16).

42. השוטר נדב ברלינר ע.ת. 21 לכתב האישום - הנאשם ויתר על עדותו של השוטר ברלינר והסכים להגיש את דוח הפעולה שלו, הוגש וסומן ת/22. על פי דוח הפעולה של השוטר, בתאריך 13.1.22 בשעה 20:30 התבצעה פעילות על חשוד בעבירות של סחר בסמים, הנאשם זוהה כשהוא לובש מעיל כהה ארוך עד הברכיים, העד זיהה את הנאשם ואדם נוסף נפגשים בוצעה העברה של דבר מה ביניהם, העד ביחד עם השוטר חזן זיהו שהאחר הולך לכיוונם ובעת שהיה 2 מטר מהם, הוא פרק מהניידת, תפסו את החשוד ובעת שהחשוד פתח את ידו השוטר הבחין במנת סם, תפס אותה ובהמשך סימן אותה כמוצג.

43. החשוד שנתפס עליו הסם זוהה כמר איקרלי ברבקדזה - ע.ת. 1.

44. השוטר יוני ממוקה ע.ת. 20 לכתב האישום - הנאשם ויתר על עדותו של השוטר ממוקה והסכים להגיש את דו"ח הפעולה בכפוף לדיני הראיות, הוגש וסומן ת/23.

45. על פי ת/23 עולה כי השוטר ממוקה היה בפעילות על חשוד בסחר בסם - הנאשם. ביום 13.1.22 בשעה 20:35 לערך התקבל דיווח מהתצפית שהנאשם עולה לכיוון הפארק כשהוא לובש מעיל שחור עד הברכיים. עת הגיע העד לפארק, זיהה את הנאשם כשהוא חולף מטר מפניו, ובהמשך ציין העד, כי ראה מפגש עם אדם שבהמשך זוהה כמר אירקלי. העד זיהה העברת דבר מה בין השניים, ומספר שניות לאחר מכן, ראה את השוטרים דולב חזן וברלינר מעכבים את אירקלי (ראה ת/23).



46. **גרסת הנאשם ביחס לאישום הראשון** - בעדותו בבית המשפט העיד הנאשם שנפגש עם מר אירקלי לטובת עסקת אופניים (עמ' 42 ש' 1-2), הנאשם הכחיש שמכר סם למר אירקלי, וטען שמאחר ולא הכיר את מר אירקלי בשם אירקלי, הכחיש היכרות איתו, ולאחר שהובהר במי מדובר, מסר שמטרת הפגישה הנה קניית אופניים.

47. גרסת הנאשם בעניין זה אינה יכולה להתקבל, מאחר אינה מתיישבת עם הראיות שהובאו ע"י המאשימה וציונו לעיל. העד אירקלי העיד שמיד עם קניית הסם הוא נעצר ע"י השוטרים, מר אירקלי לא העיד על עסקת אופניים, השוטרים בתצפית זיהו את המפגש בין הנאשם למר אירקלי וזיהו העברה של דבר מה, השוטרים העידו שעצרו את מר אירקלי לאחר המפגש עם הנאשם ותפסו את ידו כשהסם עוד בתוך היד.

48. **מכל המקובץ, באתי לכלל דעה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה, ברף הנדרש בפלילים, לקיומם של כל יסודות העבירה של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים, כשבחינת מכלול הראיות מובילה למסקנה, כי הנאשם סחר בסם מסוכן, בכך שמכר סם מסוכן מסוג קוקאין לע.ת.1 מר אירקלי, כפי שמיוחס לו באישום הראשון.**

אישום שלישי - מכירת הסם לולדימיר מוטורין:

49. הרשעת הנאשם באישום זה מבוססת על עדות ע.ת. 5 במשטרה **(סומנה ת/42)**, לאחר ששוכנעתי שיש להעדיף את גרסתו במשטרה על פני גרסתו בבית המשפט, הוכח בפני שאמרת העד במשטרה ניתנה באופן חופשי (ראה עדות עת/7), לכך יש להוסיף את עדויות השוטרים שעיכבו את העד בסמוך לביתו של הנאשם, ועל עדות השוטר פוארסה לפיה העד הצביע על ביתו של הנאשם.

50. בנוסף, מצאתי כי אמרותיו של העד במשטרה עומדות בתנאי סעיף 10א לפקודת הראיות ויש מקום לקבלן כראיה שתהיה קבילה במשפט ולהעדיף על פני גרסתו בבית המשפט, כפי שיפורט להלן.

51. סעיף 10א לפקודת הראיות קובע:

"(א) אמרה בכתב שנתן עד מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אם נתקיימו אלה:

(1) מתן האמרה הוכח במשפט.

(2) נותן האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדדים אפשרות לחקרו.

(3) העדות שונה לדעת בית המשפט מן האמרה בפרט מהותי או העד מכחיש את תוכן האמרה או טוען כי אינו זוכר את תוכנה ...



(ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שהתקבלה לפי סעיף זה אלא אם יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה....".

52. וביחס לשאלה באם להעדיף את גרסת העד במשטרה לאחר שהוכרז כעד עוין אפנה לע"פ 71306/01 מדינת ישראל נ. איריס בן שלמה שם נקבע כי:

"ההלכה היא שדווקא לגרסה הראשונה, המיידית, יש משקל משמעותי. שינוייה מצריך הסבר משכנע או לפחות מניח את הדעת".

עוד נקבע באותה פרשה כי:

"אל העובדה הפסיכולוגית הפשוטה שלעניין חיפוש האמת וקביעתה, עדיפה עדות מוקדמת על פני עדות מאוחרת, מצטרפת עובדה נוספת הנלמדת מנסיין החיים והיא שאם חוזר בו העד מעדותו המקורית ומעיד את היפוכה, אין הוא עושה זאת בדרך כלל כדי לתקן טעות שטעה בתום לב, כי אם כדי להשיג מטרה אשר אין לה עם קביעת האמת ולא כלום - בין שפעלה עליו השפעתם של המעוניינים והנוגעים בדבר, בין שהוא מצפה לטובת הנאה לעצמו משינוי עדותו ובין שעדותו החדשה רק הותאמה לצרכי המשפט".

53. בעניינו, מר ולדימיר מוטורין ע.ת. 5 העיד ביום 31.5.22. בתחילת עדותו, נתבקש העד לספר על עצמו ועל הקשר עם הנאשם, והעד השיב: "אני כבר סיפרתי הכל בחקירה" (פרוטוקול מיום 31.5.22 עמ' 30 ש' 8-9). כאמור, העד בחר לפתוח את עדותו בכך שסיפר את כל הפרטים במשטרה, ככל הנראה מתוך תקווה שאמירה זו תספק את הצדדים ותסיים את עדותו בבית המשפט.

54. בהמשך העד העיד כי נתפס עם בגדים אותם קנה לצורך החלפה בתמורה לסמים, עוד העיד שהוצגה לו תמונה בודדת (סומנה נ/1), וציין שזיהה את הנאשם מאחר והראו לו מישהו עם אזיקים (פרוטוקול מיום 31.5.22 עמ' 31 ש' 30), וזאת לעומת אמירתו במשטרה, שם אישר בוודאות שיכול לזהות את הנאשם, וכן מסר פרט יחודי לגבי הנאשם. כמן כן, בבית המשפט סיפר העד שקנה רק פעם אחת מאותו אדם, בניגוד לעדותו במשטרה, שם העיד שקנה 7 פעמים.

55. לאור האמור, הוכרז העד כעד עוין. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ המאשימה, טען העד כי הנאשם זה לא מי שמכר לו סמים, וכפר בכך שמסר במשטרה שקנה סמים מסוג קוקאין כל יום במהלך השבוע טרם מעצרו ע"י השוטרים. העד ציין כי הייתה לו בעיית סמים באותה עת וכי נחקר בעברית.

56. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם, אישר העד שנתפס שבסמוך לבית של הנאשם (עמ' 34 ש' 21-22). העד אישר שהגיע למקום ביחד עם בגדים אותם התכוון להחליף בסמים, ומסר כי אינו מכיר את הנאשם. יצוין, כי במסגרת חקירת העד ע"י ב"כ המאשימה, ניסה העד ליצור מצג לפיו אינו מבין עברית טוב, ואף ביקש מישהו דובר רוסית, ואילו בחקירתו הנגדית על ידי בא כוחו, העד השיב בצורה קולחת, עניינית ונראה היה כי נענה לכל שאלה של ב"כ הנאשם.



57. עדות מר ולדימיר מוטורין ע.ת. 5 במשטרה - עדות העד מיום 16.1.22 במשטרה הוגשה לאחר שהעד הוכרז כעד עוין. עדותו הוגשה בכפוף לעדות של גובת האמרה, גובת האמרה העידה ביום 20.7.22, ומסרה בעדותה שהעד נמסרה מרצונו הטוב והחופשי של העד. (עדות סומנה ת/ 42), על פי עדותו של מר מוטורין הוא קנה מהנאשם במשך שבוע ימים ברצף פעם כל יום בשעות אחר הצהריים.

58. הנאשם בעדותו, מסר כי אינו מכיר את העד ומעולם לא נפגש עמו. ב"כ הנאשם בסיכומים, התמקד בשאלת הזיהוי, קרי האם הזיהוי באמצעות התמונה שהוצגה לעד יכולה להספיק לצורך הרשעה בעבירות אל מול מר מוטורין, והאם היה צורך חקירתי לביצוע מסדר זיהוי.

59. כבר נקבע בעבר, שהחובה לערוך מסדר זיהוי נבחנת על-פי מכלול נסיבות העניין, וייתכנו מקרים שלא תוטל בהם על המשטרה חובה לערוך מסדר זיהוי, ושאלת זיהוי מבצע העבירה תיקבע על-פי ראיות אחרות (ראו: ע"פ 875/85 סלים נ' מדינת ישראל [1], בעמ' 725-726; ע"פ 654/79 כהן נ' מדינת ישראל [2]). ע"פ 6671/01 וחידי נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(5) 76, כך בייחוד במקרה שבו הייתה היכרות מוקדמת בין העד לבין מבצע העבירה (ראו למשל: ע"פ 1215/95 אלטורי נ' מדינת ישראל [3]; ע"פ 571/86 אדרי נ' מדינת ישראל [4], בעמ' 334-335).

60. אשר על כן, יש לבחון את טענת ב"כ הנאשם לפיה לא ניתן לקבל את עדות העד במשטרה בשל כשלים חקירתיים, וביתר שאת בשל הצגת תמונה בודדת. כבר עתה אציין שדחיתי טענה זו, ואני סבור שבמקרה זה לא הייתה חובה על היחידה החוקרת לבצע מסדר זיהוי, ולכן, לא נפל פגם ו/או נגרם מחל חקירתי, מהנימוקים שיפורטו להלן.

61. ראשית, בניגוד לטענת ב"כ הנאשם אין המדובר בזיהוי על פי תמונה בודדת במובן הקלאסי. העד מסר בת/42 עוד בטרם הוצגה לו התמונה פרטים מזהים ומסבכים, שכולם ביחד מובילים למסקנה כי אכן יש היכרות בין הנאשם לעד. זאת ועוד, למרות רצונו של העד שלא להפליל את הנאשם בעדותו בבית המשפט עמד העד על ההיכרות בינו לבין הנאשם (עמ' 30 ש' 18). לא נעלם מעיני, כי בהמשך ציין העד שאינו מכיר את הנאשם, אך היה ניכר שהעד מנסה לרצות את ב"כ הנאשם.

62. העד, כאמור, מסר במשטרה מספר פרטים שמסבכים באופן משמעותי את הנאשם בעבירות נשוא כתב האישום. בתחילה מסר העד כי הוא "בא לדלת לוקח קריסטל נותן כסף מזומן והולך" (ת/42 עמ' 2), בהמשך ציין העד שהמקום ממנו קנה סמים מצוי ליד המכולת של אבי (ת/42 עמ' 2 ש' 18), העד נתן תיאור של המקום "גדר בצבע עץ הכל מסביב", ובהמשך הוסיף "דלת בצבע לבן". התיאור שמסר העד ביחס לגדר ולדלת נצפים בסרטון שצולם ע"י הבלשים (ראה ת/2 החל ממונה 00:30).

63. לכך יש להוסיף את הפרט המהותי ביותר שלא זכה להתייחסות הנדרשת בסיכומי ב"כ הנאשם - העד מסר



תיאור של הנאשם " גבוהה עם קצת זקן יש לו בעיה בגבה אני חושב בצד ימין נראה שמישהו נתן לו בוקס" (ת/42 עמ 2 ש 26). בעניין זה אפנה לת/29 תמונה אחרונה בלוח הצילומים וכן ת/30 התמונה הראשונה מימין והתמונה התחתונה משמאל, שם ניתן לראות בבירור את המכה בגבה ימין שמתאימה לתיאור של העד. ביחס לעניין זה אציין שמדובר בפרט שרק אדם שראה את הנאשם ימים ספורים טרם מעצרו יכול להעיד עליו.

64. בהמשך החקירה, אכן הוצגה לעד תמונה בודדת של הנאשם כשהוא אזוק, והעד זיהה את מי שמופיע בתמונה כמי שמכר לו סמים " אני מציגה לך תמונה האם זה הבחור שאתה קונה ממנו קריסטל" והעד השיב "בוודאות" (ת/42 עמ' 2 ש' 67-68). יובהר כי ככל והיה מדובר בזיהוי שמבוסס על תמונה בודדת, ללא מסירת פרטים מזהים אחרים, יכול וטענת ב"כ הנאשם הייתה מתקבלת, אך כאשר העד מוסר שנפגש עם הנאשם מספר פעמים וכל פעם למשך 2 דקות, ולאחר שהעד מסר פרטים מזהים, בין היתר בדמות הסימן בגבה, ותיאור החצר והדלת הלבנה, הרי שלא מדובר בזיהוי על פי תמונה בודדת, אלא על זיהוי ממכלול פרטים.

65. לכך יש להוסיף את עדותו של ע.ת. 6 מר אגיד פוארס, שהעיד שמר מוטורין הצביע על בית הנאשם, וציין שמהבית הזה התכוון לקנות סמים. (פרוטוקול מיום 29.6.22 עמ' 37 ש' 24-25 ובהמשך בעמ' 38 ש' 29).

66. אשר על כן אני סבור שלא נפל פגם בהתנהלות היחידה החוקרת בשל אי עריכת מסדר זיהוי, **וזיהוי הנאשם בתחנת המשטרה הוא בעל משקל רב.**

67. עוד מצאתי להתייחס לטענת ב"כ הנאשם, לפיה תיאור הבית כפי שמסר העד לא יכול לעמוד לחובת הנאשם, שכן לטענת ב"כ הנאשם מסור בשטח ניתן ראות כי מדובר בבתי פרטיים רבים וישנים, שרבים מהם עם גדר בצבע עץ ודלת לבנה (סעיף 54 לסיכומים). לטעמי, לא ניתן לקבל טענה זו, שכן זו לא נטענה ע"י הנאשם בעדותו, ואף יותר מכך, הנאשם לא הביא ולו בדל ראיה להוכיח את האמור.

68. בעניין זה מצאתי להפנות לכלל הקובע שמי שיכול להביא עד שיחזק את טענתו ונמנע מעשות כן, פועל העדר אותה ראיה או עדות לחובתו, בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 2098/08 **פרעוני נ' מדינת ישראל** (28.12.2011):

"הימנעות מהצגת ראיה מקום שנדרש על פי ההיגיון הפנימי של המקרה להציגה מהווה ראיה נסיבתית מפלילה הפועלת לחובתו של נאשם. לעיתים, הדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית המשפט עלולה להפלילו, באופן הדומה במובנים רבים לראיה נסיבתית. התנהגות כגון דא, בהעדר הסבר אמין וסביר- פועלת לחובתו של הנוקט בה. בית משפט זה עמד לא אחת על נקודה זו וכך קבע:
"הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגרסה המפלילה בה דוגלת התביעה (ראו ע"פ 437/82 אבו נ' מדינת ישראל, פ"ד לז (2)



85, 97 (1983).

משקלה הראייתי של "הימנעות" מהצגת ראיה נבחן באמת המידה שבה בוחנים "התנהגות מפלילה". באופן עקרוני, ניתן להעניק לה מעמד של ראיה "מסייעת", ובאופן מעשי, ככזו ה"מחזקת" את הראיות העומדות לחובת הנמנע, ומחלישה את הראיות המובאות מטעמו להוכחת גרסתו.

69. טענה נוספת שעלתה בסיכומים מטעם ההגנה ומצאתי לדחותה, הינה שאין להאמין לגרסתו של מר מוטורין, שכן זה בעל עבר פלילי עשיר, טענה שלא גובתה בראיות מתאימות - העד מוטורין לא נשאל על עברו הפלילי, ובנוסף, מדובר בטענה שהועלתה בפעם הראשונה במסגרת הסיכומים ולכן לא אוכל לתת לה משקל כלשהוא.

70. עוד מצאתי לדחות את טענת הנאשם ביחס להיכרות של בית המשפט עם עברו הפלילי של העד, ידיעתו של בית המשפט בין אם היא קיימת ובין אם לאו היא אינה חלק ממארג הראיות.

71. עוד אציין, כי דחיתי את טענת ב"כ הנאשם לפיה לעד מוטורין יש אינטרס מובהק להפליל את הנאשם, על מנת למלט את עצמו מהעבירה שביצע (סעיף 20 לסיכומים). ראשית, במסגרת עדותו בבית המשפט, ניסה העד ככל שיקל שלא להפליל את הנאשם, עד אשר הוכרז עד עוין, ושנית, לא ברור לאיזה עבירה התכוון ב"כ הנאשם, וככל שהתכוון לעבירה בה מר מוטורין הוחשד במשטרה הרי שמדובר בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, דחיתי טענה זו מחוסר סבירות.

72. לסיכום, מצאתי להעדיף את עדות העד מוטורין במשטרה על פני עדותו בבית המשפט, שם סיפר העד שהגיע לבית הנאשם טרם מעצרו כל יום, פעם ביום למשך שבוע, וקנה סמים בשווי שבין 200 ל 500 ₪ - קרי 7- עסקאות סם מסוג קוקאין בתמורה שלכל הפחות הייתה 200 ₪.

73. באשר להרשעה בעבירות סמים כאשר הסמים נשוא העבירות לא נתפסו ולא נבדקו, יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט קרא, במסגרת ת"פ (מחוזי ת"א) 40192/02 **מדינת ישראל נ' אברהם** (22.9.2003), וההפניות שם:

"באשר לטענת ההגנה שלפיה משלא נתפסו הסמים, לא נשקלו ולא נבדקו, אין להרשיע את הנאשמים ביבוא המיחוס להם באישום הראשון, אענה בציטוט הבא מתוך ע.פ. 639/79 דוד אפללו וארבעה אחרים נ' מ"י, פד"י לד(3) עמ' 561 'בכוחה של התביעה להוכיח יסוד זה בכל אחת מדרכי ההוכחה המקובלות להוכחת עובדה. אין התביעה חייבת להוכיח עובדה זו בדרך של בדיקה מעבדתית דווקא. הטלת חובה כזו, לא רק שאינה קבועה בחוק, אלא היא אף תסכל את מטרת החקיקה ותמנע הרשעתם של עבריינים בהחזקת סם מסוכן, או בשימוש בו רק משום שהם הצליחו להסתיר את הסם ולהשמידו, או לכלותו על ידי שימוש (ראה ע.פ. 671/79 לא פורסם).'



74. כך גם בע"פ 840/79 חיים גבריאל ואח' נג' מ"י פד"י לה (2) עמ' 371: "כבר החלטנו בע"פ 671/79 ולאחר מכן בע"פ 639/79, בעמ' 568 שכאשר החומר שעליו מדובר לא נמצא ואין אפשרות לערוך בדיקה מעבדתית, ניתן להוכיח את מהותו של החומר על ידי ראיות אחרות ולא דוקא על ידי בדיקה מעבדתית. כך בע"פ 242/85 אליהו בן שמעון חזן נ' מ"י, פד"י מא (1) עמ' 512: 'אמנם, רובץ נטל ההוכחה בדבר מהות הסם שנרכש על ידי הנאשמים על התביעה, אך ניתן להוכיח עובדה זאת על ידי ראיות נסיבתיות, בדומה לדרך שבו מוכחת כל עובדה אחרת המהווה מרכיב של האישום. אין להעניק מעמד מיוחד לאלמנט של מהות הסם, ודי אם הוא מוכח בצורה משכנעת ומעל לספק סביר."

75. מכל המקובץ, באתי לכלל דעה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה, ברף הנדרש בפלילים, לקיומם של כל יסודות העבירה של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים, כשבחינת מכלול הראיות מובילה למסקנה, כי הנאשם סחר בסם מסוכן, בכך שמכר סם מסוכן מסוג קוקאין לולדימיר מוטורין ע.ת. 5, כפי שמיוחס לו באישום השלישי.

אישום שני - החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו:

76. הרשעת הנאשם באישום זה מבוססת, בין היתר, על הודאתו במסגרת המענה, לפיה החזיק סם הגם שטען כי אינו יודע את משקלו. ממכלול הראיות שהובאו בפני בית המשפט, מהרשעת הנאשם באישום 1 ו 3 בעבירות של סחר בסם, מגרסתו שנדחתה ע"י בית המשפט, מסכומי הכסף שנתפסו אצל הנאשם וחוסר הסבירות של גרסתו ביחס לכסף, מהמשקל האלקטרוני שנתפס בחיפוש ומהממצאים שנתפסו על הטלפון הנייד של הנאשם שמצביעים על עיסוק בסם, שוכנעתי שהמאשימה הרימה את הנטל הראייתי הנדרש בפלילים ומנגד הנאשם לא עמד בנטל הראייתי להוכיח שהסמים שהוחזקו על ידו הוחזקו לצריכה עצמית. ביחס לעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ההרשעה מבוססת על עדויות השוטרים ודחיית גרסת הנאשם כפי שיפורט בהרחבה בהמשך.

עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית

77. מת/26 אשר הוגש בהסכמת הנאשם עולה, כי במהלך החיפוש שערך השוטר עדן מרקו בביתו של הנאשם, תפס השוטר מתחת למיטת הנאשם "שקית קטנה כחולה ובא חומר החשוד כסם מסוג קוקאין" (ת/26 עמ' 3 ש' 19). את הסם המסוכן הכניס השוטר עדן מרקו לשקית, אשר נשלחה למעבדה, שם נמצא כי מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.4181 גרם נטו (ת/26, 40/ת, 12/ת, 11/ת).

78. משהוכח כי הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.4181 גרם נטו, הרי שחוקה עליו כי ידע שמדובר בסם מסוכן, כי החזיקו שלא לצריכתו העצמית, וכי ככל שטוען אחרת עליו הראיה (ראה סע' 31(2) ו-31(3) לפקודת הסמים).

79. זאת ועוד, כאמור, קבעתי כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות הסחר שיוחסו לו, ומחומר הראיות שהוגש לבית



המשפט, עולה כי הנאשם סחר בסמים מסוכנים מסוג קוקאין בכמויות דומות, כשאלה ארוזים באופן דומה לסם שנמצא בדירתו של הנאשם, דבר שעשוי ללמד על כך שאין המדובר בסמים שנועדו לשימוש עצמי של הנאשם, והמהווה אף הוא חיזוק לראיות התביעה ביחס לכך להרשעת הנאשם בעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית.

80. כאמור, **במסגרת המענה, הודה הנאשם שהחזיק בסם** (פרוטוקול מיום 11.4.22 עמ' 4 ש' 21-22). הנאשם ציין כי אינו יודע מה הכמות שנתפסה, ואף לא הבהיר באם הסם הוחזק לצריכה עצמית. מאחר והעניין לא הובהר במסגרת המענה, אניח לטובת הנאשם, כי התכוון להודות בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, כפי שטען במסגרת חקירתו בבית המשפט ועל כן יש לבחון את עדותו ביחס לשימוש בסמים וביחס למקורות המימון.

81. **במסגרת עדותו בבית המשפט, סיפר הנאשם שהגיע לאילת לקבץ נדבות לאחר שעבר משבר אישי.** הנאשם, בניגוד לנטען בסיכומי ההגנה (סעיף 89), העיד שהגיע לעיר אילת חסר כל, כשדבריו חי מהיד לפה, עד אשר נאלץ לקבץ נדבות (פ עמ' 40 ש' 25-30 ובהמשך עמ' 41). בהמשך, סיפר שוב שהגיע לאילת חסר כל, כאשר ביומיום הראשונים נאלץ לגור ברחוב (פרוטוקול מיום 13.7.22 עמ' 48 ש' 30-32 ועמ' 1-2 ש' 1-2 ועוד).

82. **לעומת זאת, בחקירתו במשטרה סיפר הנאשם בתחילה שהגיע לאילת לנפוש** (ת/6 עמ' 1 ש' 7-18), ורק בהמשך החקירה ציין שאינו עובד ומקבץ נדבות.

83. בעדותו בבית המשפט, העיד הנאשם שהגיע לאילת כשהוא מכור לסמים, ובהמשך, סיפר שהתחיל להשתמש בסמים קלים, ואז הדרדר לסמים קשים, והכל נעשה בן רגע (פרוטוקול עמ' 40 ש' 25 ואילך), ובהמשך אמר "השתמשתי כל יום" (פרוטוקול מיום 13.7.22 עמ' 49 ש' 5 ו 18-19).

84. לעומת זאת, בחקירתו במשטרה (ב ת/6), סיפר הנאשם שהוא שמשמש בסמים מזה שבוע וחצי ובאופן מדוד על מנת שלא ליפול לסמים ולהיות נרקומן:

"אני מחלק את זה כדי שאני לא יתפזר" (הטעות במקור ש.ב.) (ת/6 עמ' 3 ש' 100)

ובהמשך :

"ש.: כמה זמן אתה משתמש בקוקאין?

"ת : שבוע וחצי



ש: שבוע וחצי זה התקופה שאתה משתמש ?

ת: כן"

85. בנוסף, בת/6 סיפר הנאשם שהוא נמצא באילת מזה שבועיים וחמישה ימים (עמ' 1 שורה 13), ובהמשך סיפר הנאשם שהוא לא מקבץ נדבות כל יום (עמ' 2 ש' 49), והפעם האחרונה שקיבץ נדבות הייתה יומיים טרם מעצרו (עמ' 2 ש' 53).

86. ניתן לומר שגרסתו של הנאשם מתפתחת, ואינה עקבית. בבית המשפט הנאשם ניסה לייצר תמונה לפיה מדובר באדם מסכן, מקבץ נדבות שחי מהיד לפה, עסוק בהישרדות יום יומית תוך שימוש מסיבי בסמים ואילו במשטרה העיד הנאשם כי משתמש בסמים באופן מדוד ומחושב. לא ניתן לקבל גרסה כבושה ומתפתחת זו, שכן היא נסתרת מעצמה ומיתר הראיות בתיק.

87. בנוסף, במסגרת הראיות שהוגשו מטעם המאשימה ובהן הסרטונים ודוח התצפית שנערכה על הנאשם (ת/34 ו-ת/4), לא נצפה הנאשם מקבץ נדבות, ואף הפוך מכך.

88. זאת ועוד, מחומר הראיות שהוגש לבית המשפט עולות תוספות ראיות מסוג סיוע וחיזוק לכך שהנאשם החזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית, ואף למטרת סחר.

89. חיזוק ראשון לכך שהסמים שנתפסו אצל הנאשם הוחזקו שלא לצריכתו העצמית, נעוץ בחוסר הסבירות של גרסת הנאשם ביחס לכספים שנתפסו אצלו, בת/6 סיפר הנאשם שהוא נמצא באילת מזה שבועיים וחמישה ימים (עמ' 1 שורה 13), בהמשך סיפר הנאשם שהוא לא מקבץ נדבות כל יום (עמ' 2 ש' 49), והפעם האחרונה שקיבץ נדבות הייתה יומיים טרם מעצרו (עמ' 2 ש' 53). על אף שהנאשם העיד על עצמו כמי שמתפרנס מהיד אל הפה, הוא החזיק במעמד החיפוש כסף מזומן בסכום של ₪ 3,400 לצד כסף זר בסך של 100 ו-480 אירו מבלי שמסר הסבר מניח את הדעת לכך, הנאשם נשאל על ידי בית המשפט ביחס למקורו של הכסף אמר: "אני מעדיף לא לענות" (פרוטוקול עמ' 54 ש' 16).

90. עוד דחיתי את גרסת הנאשם לפיה עבד במשלוחים שכן זו לא גובתה בראיות, המעביד כאמור לא הוזמן להעיד, וגם אם אניח לטובת הנאשם שעבד בשליחויות מידי פעם המסקנה לא תשתנה, החיבור של הכסף שנתפס אצל הנאשם, החובות שהחזיר, וההוצאות שהוציא על סמים, אוכל, ומגורים הינם סכומים גבוהים בהרבה מאלו שהרוויח לטענתו מקיבוץ נדבות ולכן אני קובע שהכסף שנתפס אצל הנאשם מקורו בסמים.

91. מצאתי לקבל בעניין זה את טענת המאשימה כי חוסר הסבירות בגרסת הנאשם, הסתירות בגרסה ושתיקתו של הנאשם ביחס לכך מהווה ראיה נסיבתית לחובתו, ואף עשויה להוות סיוע לראיות התביעה לכך שמקור הכסף



הינו ממכירת הסמים והסמים, ולפיכך הנאשם החזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית.

92. בעניין זה יש להפנות לדבריו של המלומד י' קדמי בספרו "על הראיות" (חלק ראשון) בעמ' 307:

"כפי שהתנהגות מפלילה של נאשם... מהווה ראיה נסיבתית לחובתו, ובתור שכזו עשויה לשמש סיוע... כך נותנת הדעת שגם שתיקה של נאשם במהלך הדיון - כאשר שוב לא עומדת לו זכות שתיקה מוחלטת - במקום ראיות התביעה מחייבות הסבר או תגובה, תיחשב כהתנהגות מפלילה לחובתו ובתור שכזו תוכל להוות סיוע"

93. חיזוק נוסף לכך שהסמים שנתפסו אצל הנאשם הוחזקו שלא לצריכתו העצמית, ניתן למצוא בהימצאותו של המשקל האלקטרוני בדירת הנאשם, לצד תמונות שהנאשם צילם ונמצאו בתוך הטלפון הנייד שלו, שבהן ניתן להבחין על גבי המשקל כמויות שונות של חומר הנחזה לקוקאין.

94. עוד מהווים חיזוק לראיות התביעה, כלל הסתירות שעלו משלל גרסאותיו של הנאשם, ראיות שנמצאו בטלפון הנייד של הנאשם המעידות על כך שעסק בסחר בסמים עת התכתב עם אחרים, וסירובו של הנאשם למסור לחוקר את הסיסמה לטלפון הנייד.

95. ביחס לסירובו של הנאשם למסור למשטרה את הסיסמה לטלפון שלו, עת ידע כי נחקר בחשד לעבירות חמורות כשלגרסתו לא ביצע את אותן העבירות, והעובדה כי נמנע מלהביא עד שיחזק את טענתו או למסור פרטים באשר לאדם אחד לפחות שיכול ועשה שימוש במכשיר הטלפון שלו, מהוות דוגמא לכלל הקובע שמי שיכול להביא עד שיחזק את טענתו ונמנע מעשות כן, פועל העדר אותה ראיה או עדות לחובתו, בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 2098/08 פרעוני נ' מדינת ישראל שאוזכר לעיל.

96. **מכל המקובץ, באתי לכלל דעה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה, ברף הנדרש בפלילים, לקיומם של כל יסודות העבירה של החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית, כהגדרתה בסעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים.**

עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו

97. עבירה זו מיוחסת לנאשם הן בגין ניסיון מנוסתו מהשוטר רולינגר במעמד תפיסתו, והן בגין ניסיון בריחתו מהשוטרים מרקו ודבורה במעמד החיפוש.

98. כאמור, במענה לכתב האישום, הודה הנאשם כי ניסה להימלט מהשוטר רולינגר, אך טען כי לא ידע שמדובר בשוטרים, וכן כפר בניסיון הבריחה במעמד החיפוש.



99. טענתו זו של הנאשם באה בהמשך להודעתו במשטרה שם ניסה להסביר את ניסיון בריחתו מהשוטר רולינגר בזו הלשון:

"בהתחלה שהם באו אלי בן אדם רץ לכיווני וחשבתי זה אנשים אותם אנשים שהתנכלו אלי ממשיכים לבוא אלי ושראיתי תעודה נרגעתי" (ת/ש' 165)

100. גרסה זו של הנאשם עומדת בסתירה לעדויות השוטרים. בעדותו בבית המשפט, העיד השוטר רולינגר כי לאחר שזיהה את הנאשם, אמר לו **"עצור משטרה"** והחל ללכת לכיוונו, אך בשלב זה תיאר העד כי הנאשם **"הסתובב ומתחמק ממני, מסתובב ומנסה להתחמק ממני תוך כדי שהוא מוציא את היד שמאל שלו מהמעיל נראה שהוא מחזיק משהו... ואז עשה תנועה של בליעה, כמו משהו שהוא מכניס לפה"**

101. עוד העיד השוטר רולינגר, כי בהמשך לכך:

"...אני אומר לו 'עצור משטרה' ומתחיל ללכת לכיוון שלו במהירות... אני תופס אותו במעיל ואומר לו 'עצור משטרה', ואני מרגיש את ההתנגדות שלו, הוא ניסה להתחמק ממני" (פרוטוקול עמ' 26 ש' 28-30 וכן עמ' 27 ש' 1-6)

102. מעדותו, ניתן ללמוד כי השוטר רולינגר הזדהה בפני הנאשם, עוד בטרם זה ניסה לברוח ולהתחמק ממנו. מנגד, הנאשם לא שלל עדות זו, העד לא נחקר בחקירה נגדית באשר לאמור, ועל כן עדותו של השוטר רולינגר לא נסתרה.

103. בנוסף, הנאשם כאמור כפר במסגרת המענה לכתב האישום כי ניסה להימלט מהשוטרים מרקו ודבורה וכן כפר בניסיון הבריחה במעמד החיפוש.

104. אך גם כאן גרסת הנאשם עומדת בסתירה לעדויות השוטרים. בדוח הפעולה של השוטר עדן מרקו, אשר הוגש בהסכמת הנאשם, ציין השוטר מרקו כי במהלך החיפוש **"ביקשתי מן השוטר לורן שיעביר לי אוג הפלא שלו ובשלב זה החשוד ניסה לברוח מן הדירה כאשר יצא בריצה מן הדלת וניסה לנעול את הדלת אך ללא הצלחה ונתפס מחוץ לדלת וחזר להמשיך להסתכל על החיפוש" (ת/ש' 26 פסקה לפני אחרונה)**

105. במהלך עדותו בבית המשפט, תיאר השוטר דבורה באופן זהה את התנהלות הנאשם כדלקמן:

"בעת שאני מוציא את הטלפון ומעביר לעדן את הטלפון, הנאשם קם ומתחיל לפתוח בריצה מחוץ לבית ואף מנסה לנעול אותי ואת השוטר עדן בביתו" (פרוטוקול עמ' 9 ש' 26-27).



106. זה המקום לציין, שמצאתי להעדיף את גרסת השוטרים על פני גרסת הנאשם, וזאת משום שהתרשמתי כי עדותם של השוטרים הינה עדות סדורה ומהימנה, ומלבד הרושם הטוב שהותירה עלי כל אחת מהעדויות, הרי שעדויותיהם של השוטרים השתלבו היטב האחת בשנייה ועלו בקנה אחד זו עם זו, עד כדי יצירת תמונה ברורה, רציפה, קוהרנטית, היוצרת סיפור רציף והגיוני, המעוגן בזמן ובמקום, והמתיישב עם השכל הישר, זאת בניגוד לגרסת הנאשם, שכאמור לא מצאתי לתת בה אמון.

107. **מכל המקובץ, באתי לכלל דעה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה, ברף הנדרש בפלילים, לקיומם של כל יסודות העבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.**

סוף דבר

108. **לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:**

א. **באישום הראשון: סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים.**

ב. **באישום השני: החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים, והפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.**

ג. **באישום השלישי: סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים (7 עבירות).**

כמו כן אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים בהתאם לסעיף 36א (ב) לפקודת הסמים המסוכנים - התשל"ג 1973.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים